



Ramon Claret a la presó d'Alcalá de Henares (c.1950)

Amb el final de la segona guerra mundial es visqué un moment d'esperança en la fi prope-
ra del franquisme. Segons la seva opinió, però,
l'entrada del maquis a la Vall d'Aran fou un de-
sastre de planificació. L'entrada de les forces que
s'organitzaven a França, explica, només havia de
fer-se quan tots els partits i totes les organitzaci-
ons declaressin la vaga general. Amb una vaga
general i la gent al carrer, era el moment de fer
un cap de pont a la frontera. Però no es va fer

així i la invasió es va produir sense avisar –si més
no, suficientment– als de l'interior. Ho van saber
primer a l'estranger que no pas la gent que era
dins a l'estat, explica, i la vaga general no es va
declarar malgrat que s'havia fet un important tre-
ball de preparació amb gent de diferents orga-
nitzacions. En alguns indrets l'aixecament del
maquis fou grotesc.⁵

En aquest moment feia servir el nom de
Ramon Tarràs, fent-se passar per germà de la seva
companya, Teresa. Amb aquest nom és detingut,
després d'un tiroteig que el deixa ferit, el 1946
al carrer Còrsega de Barcelona. Afortunadament,
és portat a l'Hospital Clínic i passa a la jurisdic-
ció militar sense anar a comissaria.⁶ En sortir de
l'hospital, passa a la Model i d'allí als penals del
Dueso, a Santander, Yeserías i Alcalá de Henares.
Mentrestant, la policia continuava buscant
Ramon Claret. Ell s'emociona recordant la fer-
mesa de Josep Cubí, un company del seu grup
amb qui coincidí a la presó, que va rebre, sense
delatar-lo, brutals pallisses quan fou portat a de-
clarar a comissaria.

A les presons coneixerà altres militants lli-
bertaris que actuaren a Barcelona a la segona
meitat dels anys cinquanta, en un moment àlgid
de la guerrilla urbana anarquista.

La vinguda a Reus

El 1954 surt de la presó i, en no poder apro-
par-se a Barcelona –quan l'havien agafat figura-
va, per la documentació, que hi residia, és acollit
per companys llibertaris de Reus, on es queda a
viure fins a l'actualitat i on coneix la que fou la
seva companya Lluïsa Gòmez, filla d'Eulogio

5. El Ramon posa per exemple el cas de Reus, que va
conèixer anys després pels companys, on s'anà a «ocupar»
Almóster.

6. És conegut que els grups resistents llibertaris compta-
ven amb la col·laboració d'algun metge i personal dels hospitals.
El Ramon Claret sap que, en evitar el seu trasllat a comissaria, li
van salvar probablement la vida, però desconeix quines perso-
nes el van protegir.